

Dosarul nr.2rac-396/1019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „AVS”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Petru Bălănel,

în cauza civilă la cererea depusă de Societatea Comercială „AVS” Societate cu
Răspundere Limitată împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei
municipiului Chișinău, Pretura sectorului Centru și Societatea cu Răspundere
Limitată „Iralina” cu privire la înlăturarea tulburării posesiei asupra bunului imobil și
terenului și,

acțiunea Primăriei municipiului Chișinău împotriva Societății Comerciale
„AVS” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la eliberarea terenului ocupat
abuziv,

împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 04 februarie 2016 SC „AVS” SRL a adresat cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, Pretura sectorului
Centru și SRL „Iralina” cu privire la înlăturarea tulburării posesiei asupra bunului
imobil și terenului.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că terenul cu nr. cadastral XXX din
XXX a fost anterior atribuit în locațiune reclamantei în baza deciziilor Primăriei mun.
Chișinău nr. 21/36-49 din 24.07.1997, nr. 29/28-4 din 20.11.1997, nr. 6/25-8 din
22.02.2001, nr. 10/7-15 din 07.12.2007, cu perfectarea contractelor de arendă
funciară nr. 1271/97 din 21.08.1997, nr. 1367/97 din 22.12.1997, nr. 2583/2001 din
11.07.2001, nr. 47697 din 24.12.2007 în scopul exploatării unei parcări auto
amplasate în XXX.

În vederea executării deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 21/36-49 din
24.07.1997, au fost elaborate lucrări de proiectare și executate lucrări de amenajare a
parcării auto, în sumă de 268 677 de lei, confirmat prin certificatul de urbanism nr.

299 din 12.05.1999, autorizația de construcție nr. 12/99 din 19.05.1999 și procesul-verbal de recepție finală nr. 257 din 13.07.2005.

La data expirării contractului de arendă funciară nr. 47697 din 24.12.2007, reclamantul s-a adresat Consiliului mun.Chișinău, prin demersurile nr. 06-111/2716 din 17.12.2012, nr. 06-111/106 din 09.01.2013, privind prelungirea contractului de arendă funciară nominalizat, în vederea exploatării în continuare a parcării auto existente, la care au primit refuz, în opinia acestora bazat pe studierea superficială a materialelor cererii și interesul vădit al unor funcționari din Primărie pentru atribuirea terenului altor persoane neîndreptățite.

A notat că Primăria a refuzat prelungirea cu mult timp după expirarea contractului de arendă (scrisorile 21/08-df din 29.01.2013 și 21/368-df din 16.07.2013). Existând refuzurile nominalizate, totuși a fost eliberat contul nr. 185 din 19.03.2013 pentru achitarea plății de arendă până la sfârșitul anului 2013, executată de către SC „AVS” SRL prin dispoziția de plată nr. 42 din 22.03.2013, iar prin dispozițiile de plată nr. 53 din 17.04.2013 și nr. 71 din 30.05.2013 de către SC „AVS” SRL a fost achitată și plata pentru impozitul funciar pentru anul 2013.

A menționat că SC „AVS” SRL a achitat taxa pentru impozitul funciar și locațiune pe parcursul anilor 2014 – 2016 lunar, inclusiv impozitelor și taxelor aferente activității.

A invocat că Primăria contrar prevederilor art. 915 alin. (2) Cod civil nu a informat SC „AVS” SRL cu 3 luni înainte despre refuzul de a prelungi contractul de arendă, ori conform alin. (3) al aceluiași articol dacă termenul arendei expiră, iar arendatorul nu cere să i se predea terenul și arendașul continuă exploatarea lui, contractul de arendă se consideră prelungit cu un an.

Conform datelor registrului bunurilor imobile la situația din 01.02.2016 deținător al terenului cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 01,1239 ha este SC „AVS” SRL.

A relatat că de către Primăria municipiului Chișinău au fost încălcate drepturile constituționale ale întreprinderii SC „AVS” SRL fiind pusă într-o situație discriminatorie, deoarece anterior au convenit cu titularii dreptului de proprietate, de posesiune și beneficiere funciară, precum și cu autoritățile publice locale, cu organele pentru protecția mediului înconjurător asupra lotului, asupra suprafeței aproximative de teren și asupra condițiilor de atribuire a lui, având în vedere asigurarea dezvoltării complexe a acestor întreprinderi, instituții și organizații și a folosirii raționale a terenului, aceste circumstanțe fiind constatate și prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3-2188/2008.

A afirmat că în cadrul examinării cererii de chemare în judecată a Direcției Teritoriale Control Administrativ Chișinău împotriva Consiliului municipal Chișinău prin care s-a solicitat anularea deciziei nr. 10/7-15 din 07.12.2007 prin care a fost constatată darea în arendă a lotului respectiv întreprinderii SC „AVS” SRL, a fost stabilit că prin decizia din 07.12.2007 a fost prelungit termenul contractului de arendă funciară încheiat anterior între părți, cu același obiect, semnând în acest sens un nou contract de arendă funciară, SC „AVS” SRL avea drept preferențial la prelungirea termenului de arendă, dat fiind faptul că și-a onorat obligațiile de arendă în această perioadă a obținut actele pentru proiectarea și construirea parcării auto.

A susținut că de către CNA a fost pornită urmărirea penală pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu de către factorii de decizie a Primăriei și Consiliului mun. Chișinău prin atribuirea în arendă către SRL „Iralina” a sectorului de teren amplasat

în XXX, cu nr.cadastral XXX, existând o bănuială rezonabilă în comiterea de către factorii de decizie a Primăriei a infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal.

A mai indicat că Primăria mun. Chișinău continuă acțiunile sale ilegale, solicitând eliberarea terenului. Mai mult ca atât a indicat că riscul de demolare a parcării îi îndreptățește de a se adresa cu acțiune instanței de judecată.

SC „AVS” SRL este proprietarul parcării auto în baza procesului verbal de recepție finală cu nr. 257 din 13.07.2005 și posedă cu bună-credință terenul cu nr. cadastral XXX din XXX pe care este amplasată această parcare. SC „AVS” SRL a investit în obiectul auto parcare aproximativ 300000 de lei la prețurile anului 2005.

A solicitat, dispunerea înlăturării tulburări de către Primăria Chișinău și Pretura sectorului Centru mun. Chișinău a dreptului de proprietate SC „AVS” SRL asupra parcării auto și tulburării posesiei terenului cu nr. cadastral XXX din strada XXX pe care această parcare este amplasată.

Potrivit cererii de chemare în judecată, concretizată conform prevederilor art. 60 Cod procedură civilă, reclamantul SC „AVS” SRL a solicitat:

- anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 08/34 din 10.10.2013, în partea ce ține de transmiterea în arendă către SRL „Iralina” a 0,04 h a din lotul de pământ cu suprafața de 0,169 ha, atribuit anterior SC „AVS” SRL pentru exploatarea unei parcări auto, amplasat în XXX, ca fiind ilegală;

- dispunerea anulării înregistrării terenului nou format specificat cu nr. 2 în planul anexă al deciziei 8/34-15 din 10.10.2013 cu suprafața de 0,0435 ha, precum și anulării modificărilor operate în documentația cadastrală privind terenurile nou-formate (cu nr. cadastrale XXX și XXX), cu restabilirea conform situației la data de până la 10.10.2013;

- anularea contractului de arendă funciară nr. 06340/2013 din 21.10.2013 încheiat între SRL „Iralina” și Consiliul mun. Chișinău privind darea în arendă a terenului cu suprafața de 0,0435 ha;

- recunoașterea ca fiind ilegal a refuzul Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău nr. 01/01-08-2743 din 27.11.2013 referitor la prelungirea contractului de arendă funciară a lotului de teren cu suprafața de 0,169 ha pentru exploatarea unei parcării auto, amplasat în XXX;

- constatarea nesoluționării în termen a cererii SC „AVS” SRL referitor la emiterea deciziei privind prelungirea contractului de arendă funciară a lotului de teren cu suprafața de 0,169 ha, din XXX;

- obligarea Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău la prelungirea contractului de arendă funciară nr. 4769 din 24.12.2007, semnat între Primăria mun. Chișinău și SC „AVS” SRL, prin care ultimei i-a fost transmis în arendă lotul de teren cu suprafața de 0,169 ha pentru exploatarea unei parcări auto, amplasat în XXX, până la folosirea de către Consiliul mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău a acestui teren după destinație conform planului general aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 68/1-1 din 22.03.2007.

La 13 aprilie 2016 Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SC „AVS” SRL cu privire la eliberarea terenului ocupat abuziv.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 decembrie 2007, în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 10/7-15 din 07.12.2007, între Primăria mun. Chișinău și SC „AVS” SRL a fost încheiat contractul de arendă cu nr. 4769/2008 a cărui obiect

îl constituie lotul de pământ cu nr. cadastral XXX, având destinația exploatării parcării auto, situat în XXX.

Conform punctului 1.2. al contractului de arendă, termenul de arendare este de 5 ani, iar conform prevederilor Codului civil, arendă încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost convenită.

La 24 decembrie 2012 arenda a încetat, ceea ce obligă arendașul să elibereze terenul care a constituit obiectul contractului de arendă. Primăria mun. Chișinău la intenția SC „AVS” SRL de a prelungi contractul de arendă cu nr. 4769/2008 din 24.12.2007, confirmată prin demersurile nr. 06-111/2716 din 17.12.2012 și nr. 06-111/106 din 09.01.2013, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare prin răspunsurile 21/08-df din 29.01.2013 a comunicat despre imposibilitatea satisfacerii solicitării pârâtului.

A menționat că conform planului general aprobat la data de 22.03.2007 prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.68/1-1, terenul solicitat este încadrat în limitele liniilor roșii ale străzilor Ismail și ca urmare necesită valorificarea lotului de pământ conform destinației.

La 10 octombrie 2013 prin decizia Consiliului mun. Chișinău a fost prevăzută transmiterea în arendă către SRL „Iralina” a 0,04 ha și cu drept de servitute suprafața de 0,129 ha din lotul de pământ cu suprafața de 0,169 ha de pe XXX.

A notat că așa cum pârâtul nu eliberează lotul de pământ cu nr. cadastral XXX situat în XXX, Primăria mun. Chișinău nu își poate onora obligațiile ce rezultă din contractul de arendă din 10.10.2013 încheiat cu SRL „Iralina” ceea ce cauzează un șir de daune materiale atât Primăriei mun. Chișinău precum și SRL „Iralina”.

La 28 ianuarie 2016 prin cererea prealabilă nr. 06-111/69 pârâtul a fost informat despre necesitatea eliberării lotului de teren menționat, începând cu 24 decembrie 2012, SC „AVS” SRL prin ocuparea abuzivă a lotului de pământ cu nr. cadastral XXX acționează față de Primăria mun. Chișinău în mod ilicit, cu vinovăție, ceea ce obligă la repararea prejudiciului cauzat.

A solicitat obligarea pârâtului SC „AVS” SRL eliberarea terenului cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,169 ha, situat în XXX.

Prin încheierea din 14 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a dispus conexarea cauzei civile la acțiunea depusă de către Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău împotriva SC „AVS” SRL, intervenient accesoriu SRL „Iralina” cu privire la eliberarea terenului ocupat abuziv, cu cauza civilă la acțiunea înaintată de către SC „AVS” SRL împotriva Primăriei mun. Chișinău și Preturii sectorului Centru cu privire la înlăturarea tulburării dreptului de proprietate asupra bunului imobil și posesiei terenului.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SC „AVS” SRL, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea depusă de Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău împotriva SC „AVS” SRL, intervenient accesoriu SRL „Iralina” cu privire la eliberarea terenului ocupat abuziv, a fost admisă.

S-a obligat SC „AVS” SRL să elibereze lotul de pământ proprietate municipală nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,169 ha amplasat XXX.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu privire la aplicarea sechestrului pe terenul cu nr. cadastral XXX amplasat XXX.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de SC „AVS” SRL și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii, a constatat că prima instanță corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei în vedere a respingerii acțiunii depuse de SC „AVS” SRL și admiterii acțiunii depuse de Primăria mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Colegiul civil a notat că concluzia primei instanțe despre netemeinicia cerințelor reclamantului SC „AVS” SRL privind anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 08/34-15 din 10.10.2013, în partea ce ține de transmiterea în arendă către SRL „Iralina” a 0,04 ha din lotul de pământ cu suprafața de 0,169 ha, atribuit anterior SC „AVS” SRL pentru exploatarea unei parcări auto, amplasat în XXX, ca fiind ilegală; dispunerea anulării înregistrării terenului nou format specificat cu nr. 2 în planul anexă al deciziei 8/34-15 din 10.10.2013 cu suprafața de 0,0435 ha, precum și anulării modificărilor operate în documentația cadastrală privind terenurile nou-formate (cu nr. cadastrale XXX și XXX) cu restabilirea conform situației la data de până la 10.10.2013, anularea contractului de arendă funciară nr. 06340/2013 din 21.10.2013 încheiat între SRL „Iralina” și Consiliul mun. Chișinău privind darea în arendă a terenului cu suprafața de 0,0435 ha este una justă, or la materialele cauzei nu au fost anexate probe, ce ar dovedi nerespectarea de către Primăria mun. Chișinău procedurii stabilite de lege la emiterea deciziei cu privire la stabilirea relațiilor funciare de arendare a loturilor de pământ din XXX din data de 10.10.2013.

A specificat că ultimul contract de arendă nr.47697 din 24 decembrie 2007 a încetat de drept la data de 24 decembrie 2012, iar cererea SC „AVS” SRL privind prelungirea contractului de arendă, a fost respinsă pe motiv că pe parcursul anilor pe adresa: XXX s-a construit un Centru comercial de afaceri și comerț, care necesită a fi amenajat cu cale de acces și locuri de parcare pentru clienți.

Instanța de apel a conchis că faptul deținerii unui contract de arendă expirat pe terenul dat, nu poate fi considerat argument pentru înaintarea și susținerea pretențiilor de către SC „AVS” SRL sau pornind de la principiul libertății contractuale, Primăria mun. Chișinău în calitate de proprietar al terenului (fapt confirmat prin extrasul de la ÎS,, Cadastru”), este în drept să gestioneze patrimoniul său și să încheie contracte în acest sens.

Cu referire la cererea de chemare în judecată înaintată de către Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău, instanța de apel a reținut că, despre faptul încetării și imposibilitatea prelungirii contractului de arendă funciară SC „AVS” SRL a fost informat prin scrisoarea Primăriei din 15 octombrie 2012, prin care s-a comunicat că, conform planului general aprobat la 22 martie 2007 prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.68/1-1, terenul solicitat este încadrat în limitele liniilor roșii a străzii Ismail și ca urmare necesită valorificarea lotului de pământ conform destinației, în legătură cu ce problema privind prelungirea contractului de arendă funciară nu poate fi soluționat pozitiv. Iar, prin scrisoarea din 27 noiembrie 2013, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău, referitor la prelungirea termenului de valabilitate a contractului de arendă funciară, a comunicat că terenul este amplasat în aliniamentul liniilor roșii a străzii

Ismail, și terenul urmează a fi valorificat conform destinației, fapt despre care anterior a fost informat. Contractul de arendă a expirat și respectiv lotul de pământ urmează a fi eliberat necondiționat cu aducerea lui la starea inițială. Concomitent s-a comunicat că prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 8/34-15 din 10 octombrie 2013, o parte din terenul anterior arendat a fost dat în arendă pentru amenajarea căii de acces și a locurilor de parcare către SRL „Iralina”, din care motiv cererea înaintată nu poate fi satisfăcută.

Astfel, Colegiul cu referire la prevederile art. 374, 311, 921 Cod civil, a apreciat soluția primei instanțe privind admiterea acțiunii înaintată de Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău cu privire la eliberarea terenului ocupat abuziv, ca fiind justă. Or, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, reieșind din probele prezentate de reclamant și în rezultatul aplicării corecte a normelor de drept ce guvernează raporturile juridice menționate.

La 29 mai 2019 SC „AVS” SRL, reprezentată de avocatul Petru Bălănel a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care se va transmite cauza la rejudecare în primă instanță în alt complet de judecată (f.d. 179-201, vol.III).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reiterând circumstanțele de fapt ale cauzei, și invocând că normele de drept material și procedural au fost încălcate fiind aplicate eronat de către instanțele ierarhic inferioare, nefiind elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

A indicat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare nu conțin o argumentare clară, având o analiză superficială a circumstanțelor cauzei și o motivare arbitrară, vădit contrar circumstanțelor cauzei.

A specificat că la examinarea cauzei instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor pretențiilor din acțiune, la fel, a fost admisă ca reprezentat al unei părți la proces, avocatul Constantin Tănase fără a fi împuternicit legal, precum și faptul că instanța de apel a trecut la examinarea apelului având pe rol cererea de recurs declarată de SC „AVS” SRL asupra unei încheieri susceptibile de recurs și cerere de strămutare a cauzei.

A notat că instanțele ierarhic inferioare s-au expus asupra unor cerințe, care nu fac parte obiectului litigiului, nefiind expuse în cererea de chemare în judecată, or, cererea de concretizare a fost anexată la materialele dosarului ca fiind drept probă cu privire la cererea de suspendare a procesului.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 18 mai 2019 (f.d. 159, vol.III), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării de către participanții la proces, astfel recursul declarat la 29 mai 2019 de către SC „AVS” SRL, reprezentată de avocatul Petru Bălănel, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 16 septembrie 2019 în adresa intimațiilor a fost expediat copia recursului declarat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 27 septembrie 2019 Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău a depus referință pe marginea recursului, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „AVS” SRL, reprezentată de avocatul Petru Bălănel, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „AVS” SRL, reprezentată de avocatul Petru Bălănel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SC „AVS” SRL, reprezentată de avocatul Petru Bălănel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „AVS” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Petru Bălănel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh